

Stichting

NIEUWSBRIEF

Samen Succes

juni 2007

Deze nieuwsbrief is een uitgave van de stichting "Samen Succes" voor alle belangstellenden voor het onderwijsproject "Mbara".

KEERZIJDE VAN SUCCES

Elke keer als Piet, Petra of Dick in Mbara komen, zijn ze blij verrast hoe goed de school er bij ligt. Lokalen, waar drie jaar geleden de koeien en geiten nog in poepten en plasten en waar er hooguit tien banken stonden voor 70 kinderen, zijn nu schoon en kunnen de kinderen behoorlijk zitten en hun werk doen. De leraren lijken goed gemotiveerd. De hoofdleraar, Justus, kan iedere keer vertellen dat de schoolresultaten, ten opzichte van andere scholen in de omgeving, weer hoger zijn dan de keer daarvoor. Ook sturen meer ouders hun kinderen naar school i.p.v. mee te laten helpen in het huishouden of op de geiten te laten passen.

De Mbara Primary School is momenteel niet alleen aantrekkelijk door de uitstraling van de gebouwen en de mooie schoolresultaten. De hoofdleraar Justus draagt ook bij aan de goede status. Hij wordt in Mbara gezien als een zeer gemotiveerde man die men kan vertrouwen en die echt voor de school gaat.

Ouders, die soms wel een dag reizen van de school wonen, verkiezen hun kinderen naar de Mbara Primary School te sturen vanwege de goede berichten die ze hebben gehoord. De hoofdleraar mag volgens de wet geen leerlingen weigeren en dus groeit het leerlingenaantal bijna letterlijk uit de voegen van de 11 klaslokalen die er nu staan.

Een andere reden voor het groeiende aantal leerlingen komt doordat de Mbara Primary School gaat tot groep acht. Bijna alle andere lagere scholen in de buurt gaan maar tot groep vijf. Kinderen die de lagere school af willen maken om naar het voortgezet onderwijs te gaan komen na groep vijf van een andere school naar Mbara. De leerlingen van groep zes, zeven en acht slapen, eten en drinken, in de boarding school. Een kok en een oppasser zorgen daar voor de kinderen.

In totaal krijgen er nu bijna 700 leerlingen les. En het leerlingenaantal lijkt te blijven groeien! Weer te veel kinderen voor het aantal leraren en klaslokalen waardoor goed onderwijs in het geding komt. Dat is de keerzijde van het succes! Het oudercomité heeft enkele maanden geleden een brief opgesteld aan het ministerie van onderwijs waarin ze stellen dat er geen nieuwe leerlingen meer bij kunnen met zo weinig leraren van de staat. Een reactie hierop is nog niet gekomen. Petra Munneke is in februari samen met de hoofdleraar Justus naar het ministerie van onderwijs geweest om te praten over het leraren tekort. Het leek of de situatie begrepen werd, en het ministerie zegde twee extra onderwijzers toe voor september 2007. Wij hopen dat dit daadwerkelijk gaat gebeuren. Ook is onze stichting begonnen met het ondersteunen van een andere lagere school op circa anderhalf uur lopen van de Mbara Primary School. Wellicht zal hierdoor de druk, op langere termijn, op de Mbara Primary School ook iets afnemen. Hierover meer informatie verder in deze nieuwsbrief.

LERARENPROJECT

Erg blij is de school met de zes leraren die door onze stichting betaald worden. Namens de kinderen in Mbara willen wij iedereen bedanken die vorig jaar een bijdrage heeft gedaan in het lerarenfonds. In de begeleidende brief vind u meer informatie hierover. Wij hopen dat er nog meer mensen zich geroepen voelen deel te nemen in dit fonds.

Robert Peitum, één van onze leraren voor de klas.
Foto: Thomas Belyea.

BIBLIOTHEEK

Aan de leraren en ouders in Mbara is gevraagd of er iemand in de buurt woonde die de bibliotheek professioneel zou kunnen beheren. Er kwamen meerdere namen naar boven, maar unaniem gingen de gedachten uit naar Musa. Deze jongen uit Mbara had een aantal jaren tijdens zijn voortgezet onderwijs gewerkt in de bibliotheek van zijn school. Musa is de zoon van Julius Loseker die de bomen, struiken en bloemen heeft geplant rondom de school en deze de afgelopen jaren liefdevol heeft bijgehouden. Na gesprekken tussen Musa en de veldwerkers werd besloten hem een half jaar op proef als bibliothecaris aan te stellen. Naast de verantwoordelijkheid voor de boeken zal hij ook de leeslessen, die nu gegeven worden door andere leraren, vanuit de bibliotheek gaan geven. Tevens is aan hem gevraagd om een plan te maken om de ouders kennis te laten maken met de bibliotheek. Dit zou bijvoorbeeld kunnen door lezingen over gezondheidszorg, specifieke vrouwenproblemen in verband met de besnijdenis, of bijvoorbeeld over agricultuur, zoals over de mogelijkheden van het planten van andere gewassen naast maïs. Daarnaast zal hij ook Engelse conversatieles gaan geven, hij spreekt goed Engels. De kinderen van de hogere groepen hebben al jaren Engelse les gehad maar spreken het nu nauwelijks omdat ze het nooit gebruiken in Mbara. Michael blijft als de assistent van Musa werken en is tevens de conciërge van de bibliotheek.

Musa Loseker, de nieuwe bibliothecaris.
Foto: Thomas Belyea.

Thomas Belyea, die afgelopen winter samen met Dick in Mbara was, heeft Musa ingewerkt in de bibliotheek en met hem een betere indeling en registratie van de boeken gemaakt. Ook zijn er meer Engelstalige en Kiswahili lees en lesboeken gekomen. Phylis Keino van het kindereeshuis 'Lewa Childrens Home' had boeken over die ze aan Mbara schonk. Informatie over haar project kunt u vinden op: www.lewachildrenshome.info.

Ook heeft de Nederlandse stichting Biblionef boeken geschonken. Deze stichting heeft als doel kinderen te helpen met hun nieuwsgierigheid en verlangen om te leren. De beschermheer van Biblionef Zuid-Afrika, Professor Njabulo Ndebele benadrukt dit met bemoedigende woorden: 'Children represent the future of countries. Training tomorrow's adults and teaching them to appreciate reading is to preserve them from a hollow existence by increasing their choices in life, thus securing a solid foundation for their future countries. Het adres van de site is: www.biblionef.nl.

Onze stichting hoopt dat de verbeteringen leiden tot een intensiever gebruik van de boeken. In de toekomst zullen er nog andere stappen worden genomen om zoveel mogelijk kinderen, maar ook ouderen, kennis te laten maken met de informatie uit boeken van de bibliotheek. Wellicht kunnen ze daarmee de leefomstandigheden in de toekomst mee verbeteren.

MEDISCHE HULPPOST

Een van de buurvrouwen die naast de twee lemen hutjes, waar Dick en Piet tijdens hun verblijf in Mbara wonen, bleek nog steeds erg verzwakt te zijn. Vorig jaar had Piet al wat geld gegeven voor medicijnen, maar dat heeft niet gebaat. Deze buurvrouw, mama Alice, kon niet meer voor haar kleine kinderen zorgen en die waren inmiddels ondergebracht bij haar moeder. Verzwakte mensen, waarvoor weinig hoop meer is voor herstel worden in Afrika dikwijls aan hun lot overgelaten. Geld voor een medische behandeling was er niet. Dick besloot mama Alice mee te nemen naar de medische hulppost in Chepcondol, zo'n vijf kilometer verderop.

Van deze kleine hulppost in Chepcondeol zijn tienduizenden mensen afhankelijk, sommigen moeten een dag lopen om er te komen. Het gebouwtje is ooit neergezet en opgestart door een Noorse missie. De Noren zijn echter al weer enkele jaren geleden vertrokken en nu wordt de post gerund door een verpleger, Dr. Simon, die er zijn eigen kost moet zien te verdienen. De Keniaanse regering stelt enkele medicijnsoorten beschikbaar, maar het meeste moet in Nairobi worden ingekocht tegen forse tarieven. Die medicijnen moeten dan door de patiënten zelf worden betaald.

De verpleger, Dr. Simon, is een gedreven man en trekt zich het lot van de bevolking uit zijn omgeving aan. Kleine operaties, zoals bijvoorbeeld een keizersnede, die in West Pokot dikwijls moeten worden uitgevoerd, doet hij zelf.

Na Mama Alice onderzocht te hebben werd er malaria, tyfus, en een geslachtziekte geconstateerd. Ook vond Dr. Simon het raadzaam haar te laten onderzoeken voor TBC, wat zij inderdaad bleek te hebben. Onze stichting betaalde voor de medicatie. De verwachting is dat Mama Alice er komende winter weer bovenop zal zijn.

Patiënten die meerdere dagen voor behandeling in de hulppost verblijven moeten slapen op de kale betonnen vloer. Omdat Dick met zijn werkers toch stapelbedden aan het maken was voor de boarding school, werden er meteen enkele extra bedden gemaakt voor de medische hulppost.

Kinderen brengen de bedden naar de medische hulppost.
Foto: Thomas Belyea.

Petra Munneke, onze voorzitter, heeft een Nederlandse arts leren kennen van de Stichting Medische Hulp Kenia. Deze adviseerde eens te gaan praten met Dr. Parklea uit Kapenguria die voor deze stichting werkt (zie ook www.smhk.nl). Inmiddels heeft dit gesprek plaatsgevonden en onlangs kreeg Petra de bevestiging dat de kans groot is dat er daadwerkelijk ondersteuning plaats gaat vinden.

MAZELEN

Tijdens het bezoek met Mama Alice aan de medische hulppost zaten er om het gebouwtje tientallen vrouwen met kinderen en zuigelingen in het gras. Zo'n zes uur lopen verderop bleek een mazelen epidemie te zijn uitgebroken. Toen Dr. Simon er achter kwam dat de mazelen heerste heeft hij vaccinaties besteld bij het ministerie van gezondheidszorg. Binnen enkele dagen was een beperkte hoeveelheid van het medicijn beschikbaar en konden de vaccinaties beginnen. Voor velen te laat! Er vielen honderden dodelijke slachtoffers, vooral kinderen.

Ruth, een jonge vrouw die ons dikwijls geholpen heeft bij het opbouwen van de school, is met Dr. Simon in de streek geweest om te helpen bij het vaccineren. Zij vertelde huilend en hyper nerveus hoe een moeder in enkele dagen alle drie haar kinderen verloor.

Pas enkele weken later kwam de volgende zending vaccinaties aan. Nog steeds zijn de meeste kinderen, ook velen die les krijgen op de Mbara Primary School, niet ingeënt tegen mazelen.

Vaak wordt door de dorpsoudsten en door de medicijnmannen verteld dat vaccinaties levens-gevaarlijk zijn en juist allerlei vreemde ziekten in het gebied brengen. Misschien helpt goed onderwijs de plaatselijke bevolking om in de toekomst de juiste keuzes te maken. Kindersterfte komt in dit gebied overigens dikwijls voor. De mensen lijken het lot van de dood veel gemakkelijker te accepteren als bij ons in de Westerse wereld. Maar voor de moeder die alle drie haar kinderen verloor moet het toch een onvergetelijk drama zijn.

Medische post in Chepcondol.

Foto: Thomas Belyea.

WAT IS EEN GOLF?

Deze winter werden er weer enkele films in Mbara vertoond. Een wit geschilderd vlak op één van de muren van een klaslokaal vormt een zes meter breed scherm. De beamer, laptop en gettoblaster die noodzakelijk zijn om de films te draaien worden van stroom voorzien via een omvormer door een accu die opgeladen wordt met een zonnepaneel. De belangstelling was weer groot. Er kwamen vaak wel duizend mensen op af uit de wijde omtrek, vooral jongeren.

Op één van de avonden werd de film 'Blue Planet' van David Attenborough, gemaakt door de BBC, vertoond. Deze natuurfilm gaat over het leven in en om de oceaan en laat indrukwekkende beelden zien zonder al te veel tekst.

Petra zat naast Joseph, één van de meest bereisde en ontwikkelde mannen uit de streek. Hij vroeg Petra bij het zien van grote golven 'what is that?' 'That is a wave Joseph'. 'But what is a wave?' Tja leg dat maar eens uit aan mensen die in hun leven alleen maar een klein stroompje hebben gezien en TV beelden niet kennen.

Veel van de beelden kunnen dan ook moeilijk geplaatst worden. Dan besef je weer hoe verschillend onze referenties zijn.

Het is moeilijk om een film te kiezen die dicht bij de belevingswereld van de mensen in Mbara staat. Er zijn ook films vertoond met dansende en zingende mensen uit andere culturen in Afrika. Daar werd dikwijls hard om gelachen. Natuurlijk maakten de filmpjes die Dick heeft gemaakt in Mbara zelf de meeste indruk. Waarschijnlijk zijn het de eerste bewegende beelden die ze van zichzelf zien.

Filmavond.
Foto: Thomas Belyea.

BOUWACTIVITEITEN

Afgelopen winter zijn er weer enkele klussen uitgevoerd om de school beter te kunnen laten functioneren. Eén klaslokaal werd tot nog toe gebruikt als opslag van bouwmaterialen zoals cement, hout, spijkers, gereedschappen, enz. Voor deze materialen is nu een kleine opslag gebouwd tussen twee klaslokalen in. Tevens is er een ruimte ingericht voor Joseph, de conciërge van de school, die hier zijn onderhoudswerkzaamheden, zoals het repareren van schoolbanken, kan uitvoeren. In deze ruimte zijn ook alle gereedschappen bij elkaar ondergebracht.

Ook werd er in de bibliotheek nog een balie gebouwd en werd er een deur aangebracht zodat de ruimte beter af te sluiten is.

Het toiletgebouw voor de jongens stond er al, maar nu is dat voor de meiden ook bijna gereed.

Ook werden er voor de boarding-school een groot aantal stapelbedden gemaakt.

Joseph, de conciërge bij een stapelbed voor de boardingschool.
Foto: Thomas Belyea

ELECTRICITEIT

Afgelopen winter is er een groot zonnepaneel op het dak van de bibliotheek gemonteerd. Twee 200 ampère accu's moeten de stroom vast houden. In de bibliotheek, lerarenkamer en vier klaslokalen zijn 11 Watt spaarlampen met schakelaars aangebracht. De kinderen van de hogere groepen, die meestal overnachten in de boarding-school, kunnen nu 's avonds studeren en lezen. De eerste avond waren de verlichte klaslokalen al behoorlijk vol met jongelui die in de boeken gedoken zaten. De leergierigheid onder jongeren is niet te vergelijken met hier.

SCHOOL CHEPCONDOL

De school in Chepkondol, een naburig dorp ongeveer anderhalf uur lopen van Mbara, is ook aangevangen met de bouw van twee lokalen. Onze stichting heeft daarbij € 500 toegezegd voor het cement en wat andere bouwmaterialen. De bevolking heeft daar de handen fors uit de mouwen gestoken en hebben tevens een Harambee (inzameling) gehouden om de golfplaten en het hout te bekostigen. Ook konden we deze school nog van schoolmaterialen, twee typemachines en van schrijfspullen voorzien. Deze school, en nog zoveel andere, zouden meer hulp goed kunnen gebruiken, vooral omdat de leraren en ouders echt gemotiveerd zijn om zich in te zetten!

Wij houden ons echter toch voornamelijk beperkt tot de Mbara Primary School omdat we dit goed willen doen en ook niet meer mankracht en financiële mogelijkheden hebben. Mochten er nog mensen of stichtingen zijn die hier verder mee willen, laat het ons weten.

MTELO ROAD RACE 2006

December 2006 is de Mtelo Road race weer gehouden. Sammy organiseerde deze dag samen met het sportcomité van de school. Veel kinderen, maar ook ouderen liepen weer of hun leven er vanaf hing.

Mtelo Road Race 2006.

Foto: Thomas Belyea

SAMMY

Sammy is nog steeds actief aan het hardlopen. In juni 2006 was hij in Amerika voor enkele races. Zijn eerste wedstrijd daar was een tien kilometer race in Peach Tree. Hij werd daar zesde met een tijd van 28 minuten en 15 seconden. De tweede wedstrijd was een vijftien kilometer race. Hij won deze race met een tijd van 43 minuten en 16 seconden. Sammy was hiermee erg blij omdat het een persoonlijk record was. De laatste wedstrijd in de VS was een 11,1 kilometer race waar hij als achtste eindigde.

In Nederland nam Sammy weer deel aan de tien Engelse mijl in Tilburg alwaar hij al weer een persoonlijk record liep van 46 minuten en 24 seconden. Hier behaalde hij de tweede plek. Daarna liep Sammy de marathon van Eindhoven in 2 uur en 15 minuten en 36 seconden en behaalde daar de tiende plek. Over deze uitslag is Sammy niet ontevreden maar hij zal wel intensief blijven trainen om de tijd voor de marathon verder te verbeteren.

In de periode dat Sammy in Nederland was bezocht hij ook nog enkele scholen die de Mbara Primary School ondersteunen, onderander de Ranonkel School uit Purmerend

Verder wilde Sammy nog even kwijt dat hij blij is met de fundatie, die afgelopen winter gelegd is, voor een klein trainingskamp in Mbara. Enkele vrienden van Piet en Sammy helpen hiervoor met de financiering. Sammy en Piet willen hier jongelui gaan trainen uit Pokot. Het doel is om kampioenen te creëren voor de Olympische Spelen van 2012.

LAATSTE NIEUWS

Vorige nieuwsbrief schreven we over het contact met hardlooper Tegla Laroupe. Van echte samenwerking is op dit moment nog geen sprake. Haar eigen stichting is momenteel een school aan het bouwen voor het voortgezet onderwijs en ondervindt nogal wat problemen met corruptie. Zodra haar stichting weer in wat rustiger vaarwater zit, zullen we verder van gedachten wisselen over de mogelijkheden. Kijk voor meer informatie op haar site: www.teglaloupe_peacefoundation.org.

Piet de Peuter is begin april weer naar Kenia vertrokken. Hij is gevraagd Tegla Laroupe te helpen met het opzetten van een melkstal. Piet heeft veel ervaring op Baraka Farm waar hij samen met Jos Creemers al eens een melkstal oprichtte.

JAARVERSLAG 2006:
STICHTING 'SAMEN SUCCES'

INKOMSTEN:

Donatie particulier	€ 7.797
Wings of Support	€ 4.900
Regenboog Dussen	€ 565
World Runners	€ 2.244
Alfrink College (Wilde Ganzen)	€ 13.500
Ranonkelschool	€ 713
Local Heroes	<u>€ 2.915</u>
Totaal:	€ 32.634

UITGAVEN:

Kosten Stichting	€ 266
Salaris kosten veldwerker	€ 1.352
Transport materialen	€ 227
Locale werkers	€ 4.599
Bouwmaterialen	€ 961
Salarissen leraren	€ 7.882
Boeken bibliotheek	<u>€ 28</u>
Totaal	€ 15.315

LIQUIDE MIDDELEN PER 31/12/06:

Saldo van giro rekening	€ 14.155
Saldo van Keniaans kasboek	<u>€ 1.670</u>
Totaal:	€ 15.825

Het huidige saldo van de giro rekening en de kas (op 1 juni, 2007) is bijna nihil. In januari en februari van dit jaar is het saldo van 31 december 2006 gebruikt voor de verdere afbouw van de school en salarissen van leerkrachten.